

Limitering alimentatie en pensioenverevening.

Rb. Arnhem 06-06-1995, A1 1107/1995,1597/1995, m.nt. mr. W.P.M. Thijssen

Instantie	Rechtbank Arnhem
Datum	6 juni 1995
Zaaknummer	A1 1107/1995 1597/1995
Noot	mr. W.P.M. Thijssen
Vakgebied(en)	Pensioenen (V)

Essentie

Limitering alimentatie en pensioenverevening.

Samenvatting

Limitering alimentatie en pensioenverevening.

Uitspraak

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK ARNHEM

De arrondissementsrechtbank te Arnhem, enkelvoudige kamer voor de behandeling van burgerlijke zaken:

gezien de stukken, waaronder:

een op 8 maart 1995 ter griffie van deze rechtbank ingekomen verzoekschrift van:

(de man),

wonende te

procureur mr. B. Peek te Arnhem,

advocaat mr. L.J.H. Gijbels te Rotterdam;

een verweerschrift van:

(de vrouw),

wonende te

procureur mr. A. Huber te Arnhem,

Overwegende

Bij beschikking van de rechtbank Amsterdam van 19 april 1986 is laatstelijk bepaald dat de man als bijdrage in de kosten van het levensonderhoud van de vrouw telkens bij vooruitbetaling aan haar zal uitkeren f1930 per maand, welk bedrag ingevolge de wettelijke indexering is verhoogd tot f2334,58 per maand.

De man vraagt thans voormelde bijdrage met ingang van 1 juli 1997 te beëindigen en de bijdrage voor de periode van 1 mei 1995 tot 1 juli 1997 nader vast te stellen op nihil, althans de verschuldigde alimentatie te verminderen met een door de rechtbank in goede justitie vast te stellen bedrag, doch tenminste het bedrag dat de vrouw vanaf 1 mei 1995 ten titel van pensioenverevening zal of kan ontvangen.

De vrouw heeft tegen het verzoek van de man gemotiveerd verweer gevoerd en daarbij verzocht het verzoek van de man af te wijzen, althans een termijn van 10 jaar vast te stellen voor een onderhoudsverplichting na 1 juli 1997 en te bepalen dat deze termijn na ommekomst kan worden verlengd, alsmede het verzoek van de man tot nihilstelling van de alimentatie in de periode 1 mei 1995 tot 1 juli 1997 af te wijzen, althans een bedrag in goede justitie vast te stellen.

De man grond zijn verzoek op de stelling dat hij méér dan 15 jaar voldaan heeft aan zijn alimentatieverplichting jegens de vrouw, de vrouw aanspraak kan maken op 1/4 deel van het tijdens het huwelijk opgebouwde ouderdomspensioen en de vrouw derhalve geen behoefte meer heeft aan alimentatie.

Uit de stukken en het onderzoek is het volgende gebleken:

De *vrouw* is thans 74 jaar oud. Zij ontvangt een AOW-uitkering voor een alleenstaande, welke uitkering op het moment f 1513,02 bruto per maand belooft, inclusief vakantietoeslag. Daarnaast geniet de vrouw aan rente uit vermogen c.q. uit vruchtgebruik een inkomen van ± f 9500 bruto per jaar. Inzake de verdeling van het ABP-pensioen van de man heeft de vrouw recht op f15 997,30 bruto per jaar. De rechtbank gaat er vanuit dat de vrouw aanspraak zal maken op dit bedrag. Haar totale inkomen bedraagt mitsdien f43 653 bruto per jaar.

De vrouw heeft geen woonlasten welke uitstijgen boven de zgn. huurnorm van f 335 per maand, noch heeft zij andere bijzondere uitgaven welke niet behoren tot de dagelijkse lasten. Wel heeft de vrouw opgegeven dat zij extra kosten maakt in verband met een dochter die psychiatrisch patiënte is. Daarnaast wenst zij haar vermogen in stand te laten, zodat na haar overlijden met name de dochter die psychiatrische problemen heeft (partijen hebben twee meerderjarige dochters), niet onverzorgd achter blijft.

Dat de vrouw zorgen heeft over haar dochter is duidelijk en ook zeer begrijpelijk. Toch zal met de ter zake gestelde extra kosten, danwel het in stand houden van vermogen, geen rekening worden gehouden. De betreffende dochter is ca. 44 jaar oud, woont zelfstandig en ontvangt een AAW-uitkering, waarmee zij geacht moet worden geheel in eigen levensonderhoud te voorzien.

Het feit dat de vrouw de dochter financieel bijspringt — ter zitting is naar voren gekomen dat het hierbij voornamelijk gaat om jaarlijks terugkerende aanschaf van kleding in verband met zeer grote gewichtsschommelingen — is invoelbaar maar de daaruit voortvloeiende uitgaven mogen niet ten laste komen van de alimentatieplichtige.

Het geheel overziende is de rechtbank van oordeel dat de vrouw geen behoefte meer heeft aan een bijdrage van de man in de kosten van haar levensonderhoud. De alimentatieverplichting zal daarom worden beëindigd.

De rechtbank zal de beëindiging vaststellen met ingang van 1 september 1995, aangezien te verwachten is dat de vrouw enige tijd nodig zal hebben voor het aanvragen van haar deel van het ouderdomspensioen bij het ABP.

Hetgeen de man meer of anders heeft verzocht behoeft met het oog op hetgeen hiervoor is overwogen geen bespreking, althans zal worden afgewezen.

Beschikkende

Wijzigt de beschikking van de rechtbank Amsterdam van 16 april 1986 in die zin, dat de door de man te betalen bijdrage in de kosten van het levensonderhoud van de vrouw, met ingang van 1 september 1995 eindigt.

Noot

Auteur: mr. W.P.M. Thijssen

1. De vrouw genoot vóór 1 mei 1995 de AOW voor een alleenstaande (f 1513,02 bruto per maand inclusief vakantietoeslag), rente uit vermogen en inkomsten uit een vruchtgebruik (samen ongeveer f 9500 bruto per jaar). De alimentatie bedroeg vóór 1 mei 1995 f 2334,58 bruto per maand. Haar totale jaarinkomen bedroeg op grond van het voorafgaande f55 671.
2. De vrouw ontleende met ingang van 1 mei 1995 aan art. 12 van de Wet recht op pensioenverevening. Het recht op pensioenverevening leverde de vrouw een bruto inkomen van f15 997,30 per jaar op. Wanneer de alimentatie met ingang van 1 mei 1995 zou vervallen, zou het totale bruto jaarinkomen van de vrouw f 43 653 per jaar gaan bedragen. Ondanks het feit dat voor de vrouw bij het vervallen van de alimentatie een niet onaanzienlijke inkomensterugval zou optreden, was de Rechtbank van mening dat de inkomensbehoefte als grondslag voor de alimentatie was komen te ontbreken. De Rechtbank beëindigde in verband daarmee de alimentatieverplichting van de man.
3. De beschikking van de Rechtbank geeft aan dat het recht op pensioenverevening dat met ingang van 1 mei 1995 ontstaat op grond van het bepaalde in art. 12 van de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding invloed kan hebben op een bestaande alimentatieverplichting. Eén van de vele vragen die zich opdringt is of de alimentatieverplichting op verzoek ook zal worden aangepast of beëindigd, wanneer een bestaand recht op pensioenverevening dat kan worden ontleend aan art. 12 van de wet *niet* wordt gevorderd met het oog op de mogelijkheid dat een hogere alimentatieverplichting zal worden beëindigd.

W.P.M. Thijssen